

ת"פ 18118/06/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

14 דצמבר 2021

ת"פ 18118-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

פלוני

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). הסדר הטיעון נכרת בין הצדדים לקראת תום פרשת ההגנה, לאחר שנשמעה עדותו הראשית של הנאשם אשר הודה חלקית במיוחס לו בכתב האישום המקורי, ובהמשך להערות בית המשפט.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת ניהלו קשר רומנטי, וביום 19.4.2019 בשעה 11:03 לערך בסמוך לתחנת אוטובוס נתגלע בין השניים ויכוח, על רקע רצונה של המתלוננת למסד את הקשר עם הנאשם, ובהיותה בחודש החמישי להריונה. אז קילל וגידף הנאשם את המתלוננת באופן בוטה ודחף אותה בידיו. המתלוננת ניסתה להתרחק מהמקום, אך הנאשם הלך בעקבותיה עד שנעלמה באזור של שיחים, אז חזר הנאשם לרכבו, הוציא את חפציה של המתלוננת וחיפש אחריה. הנאשם איתר את המתלוננת ביושבה בשיחים, וזרק לעברה את השקית שהכילה את חפציה, ובהם בקבוק וטלפון. השקית פגעה בפניה ובכך נגרמו למתלוננת נפוחות, אדמומיות ושטף דם מעל עינה הימנית והיא נפלה על צידה. במטרה להושיב את המתלוננת, תפס אותה הנאשם בדש הבגד שלה, ובתגובה הלכה המתלוננת והתיישבה במושב הנוסע של רכבו. אז ניסה הנאשם להוציא את המתלוננת מהרכב בכך שמשך אותה בידה בכוח, אך ללא הצלחה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר, הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (טל/1) לצד הכרעת הדין וכתב האישום המתוקן בשנית (טל/2), בגין הרשעתו האחרונה בבית משפט המחוזי מרכז-לוד, במסגרת הסדר טיעון דיוני, שם הורשע בין היתר בביצוע מסכת עבירות מין בבתה של המתלוננת, הליך שבמסגרתו עצור הנאשם עד לתום ההליכים מיום 19.5.2020, וטרם נשמעו בו טיעונים לעונש.

4. ב"כ המאשימה טענה כי פרשת התביעה נשמעה עד תום וכך גם עדות הנאשם, ורק לאחר שמיעת העדות בית המשפט, ובשל האינטרס הציבורי והדגש שראתה המאשימה לתת למצבה של המתלוננת, הוסכם על הסדר הטיעון בתיקון כתב האישום לקולה. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, ולחומרת הנסיבות בהיות המתלוננת אישה מוחלשת מאוד, והרה בעת האירוע. עוד הפנתה לענישה נהגת בתחום עבירות אלימות במשפחה, ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשים. בנסיבותיו של הנאשם והמתלוננת, עתרה המאשימה להשית עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.
5. ב"כ הנאשם, עוה"ד מירב נוסבוים, טענה כי הנאשם בן 40, הודה כבר בחקירתו במשטרה ואף בעדותו בבית המשפט בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, וכי אילו טענותיו היו מתקבלות מלכתחילה על-ידי המאשימה שמיעת ההוכחות הייתה מתייתרת. עוד הודגש כי ההסדר הוסכם לאור העדות בית המשפט, ובין מטרותיו הגנה על המתלוננת, אם בתו של הנאשם, אשר הוא לא מעוניין להזיק לה.
6. נטען כי הרקע לכתב האישום הוא מערכת היחסים הבעייתית שהמתלוננת ניסתה לכפות על הנאשם במגוון דרכים, לרבות בהגעה לביתו ללא התרעה, כפי שעשתה במקרה דנן. בערב פסח, לאחר ששהתה המתלוננת בבית הנאשם, הביאה הנאשם לתחנת האוטובוס, כדי לוודא שתסע לביתה ולא תשאר בביתו בחג. אף שהנאשם הודה שזרק את החפצים של המתלוננת לעברה, לא הייתה לו כוונה לפגוע בה, ולכן נטען שמדובר בתקיפה חבלנית במדרג נמוך, שאינה בין בני זוג.
7. עוד טענה ב"כ הנאשם שיש להתחשב בדברי המתלוננת שסיפרה בעדותה שהיא לא הייתה מעוניינת להגיש תלונה נגד הנאשם או להעיד נגדו במשפט. לפיכך נטען כי מדובר באירוע חריג ונקודתי במערכת היחסים בין השניים, ואין בליבה של המתלוננת על הנאשם.
8. ב"כ הנאשם טענה שמתחם העונש ההולם בעניינינו מתחיל במאסר על תנאי, ובשל עברו הפלילי של הנאשם שלא כולל עבירות אלימות, הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן וחלוף הזמן, יש להשית עליו עונש צופה פני עתיד. ובנוגע לעתירת המאשימה לפיצוי טענה הסניגורית כי יש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ובתמיכה למכלול טענותיה הפנתה לפסיקה לעונש.
9. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, אמר שכוונתו לא הייתה לפגוע במתלוננת, בייחוד לאור העובדה שבעת האירוע הייתה בהריון עם בתם המשותפת, ועוד אמר כי הוא התנצל בפני המתלוננת והאחרונה סלחה לו.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן ומידת אשמו, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט

לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בעבירה ובהן נסיבותיו האישיות.

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לכבודה וביטחונה האישי, על ידי הנאשם עמו היה לה קשר רומנטי והיא הרתה לו.

12. אומנם הנאשם לא הורשע בעבירת אלימות כלפי בת זוג, אולם לא ניתן להתעלם מהקשר הרומנטי שהיה בין השניים, שהוביל למתח ולציפייה הנכזבת של המתלוננת מהנאשם להתחתן עמה, ומכאן שיש משנה חומרה למעשים בהיבט היחסים ביניהם. זאת ועוד, נתתי דעתי לעובדה שהמתלוננת הייתה בחודש החמישי להריונה, ובתקיפתו גרם לה הנאשם לחבלות, אף אם לא השליך את חפציה כדי לפגוע בה במכוון. ומנגד, המתלוננת בהתנהגותה תרמה להתגלגלות האירוע. במכלול הנסיבות לעיל הגעתי למסקנה שהנאשם פגע בערכים המוגנים במידה בינונית.

13. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, ותכליתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. בהשאלה לענייננו, ובשינויים המחוייבים, ניתן ללמוד מדברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

14. ועוד יודגש, כי פסיקת בית המשפט העליון עמדה על מגמת החמרה בענישה הניכרת בשנים האחרונות בשל הצורך לשרש את תופעת האלימות כלפי בנות זוג (ע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)).

15. בשים לב לקשר הרומנטי שהיה בין הנאשם והמתלוננת אשר עמד ברקע האירוע ונוכח הריונה ממנו באותה עת, אפנה לבחון ענישה נוהגת רלוונטית לרבות בעבירות אלימות במשפחה, ממנה ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם בהתאמה למקרה דנן:

א. עפ"ג (מרכז-לוד) 5170-07-20 גולברג נ' מדינת ישראל (28.2.2021), דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין אירוע בחניון במהלכו רצה לפרוק סחורה מרכבו והמתלונן, שעבד כמאבטח במקום ביקש ממנו להזיז את רכבו. בין השניים

התפתח ויכוח אז הכה הנאשם את המתלונן וזה דחף אותו ואחז בפניו, ובתגובה הנאשם בעט במתלונן והכה בו באגרופים בפניו עד שהתמוטט. בעקבות האירוע נגרמו למתלונן שפשוף בקרקפת ורגישות בלסת, משקפי הנאשם נשברו ונגרם לו סימן אדום בצוואר. בית משפט השלום בראשון לציון קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחד לו ונטל אחריות על מעשיו, נסיבות חייו מורכבות, והמלצת שירות המבחן הייתה לביטול הרשעתו, נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם התקבל חלקית, ונקבע כי ירצה את עונשו בעבודות שירות.

ב. רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרופ בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקרית השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ג. רע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.2016) עניינו בנאשם שהודה והורשע בתקיפת בת זוג בכך שדחף את אשתו שנפלה על הרצפה ובעט בה. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר בשל המלצת שירות המבחן להטלת עונש מרתיע. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. ע"פ (מרכז-לוד) 24135-02-19 **שפיצר נ' מדינת ישראל** (23.9.2019), נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש בזדון וזוכה בהסכמה מעבירה של כליאת שווא לאחר שהגיע למשרדו של המתלונן שהיה חייב לו כספים, צעק, גרם לניפוח מחשב המתלונן, נשך עובד שהיה במקום, דחף את המתלונן וגרר אותו, עם זאת במהלך המאבק המתלונן דחף את הנאשם, ויחד עם עובד שלו הלכו השניים אחרי הנאשם דבר שהסלים את האירוע. בית משפט השלום בראשון לציון קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, וגזר על הנאשם חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוות, לאחר ששקל, בין היתר, את עברו הפלילי שאינו מכביד ואינו באלימות, מצוקתו הכלכלית בה היה נתון בעת האירוע, חלוף הזמן, היות האירוע לא מתוכנן והפגיעה הייתה ברף הנמוך. ערעור שהגיש הנאשם התקבל בחלקו ובוטל רכיב המאסר שנגזר על הנאשם, בעיקר לאור התנהלותו של המתלונן ותרומתו בהסלמת האירוע.

16. לעניין הפסיקה שהגישה המאשימה יש קושי ללמוד ממנה לעניינו, למעט מת"פ (כ"ס) 8764-08-14 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (11.9.2016) שם הורשע נאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי שכנו, לאחר שסבל ממנו במשך שנים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בהתחשב בעבר פלילי מתון, נטילת אחריות והפציעות הקלות של המתלונן.

17. ב"כ הנאשם הגישה את רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.2015) שם דובר על נאשם שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שלאחר התנגשות בין כלי הרכב

של הנאשם והמתלוננת, התגלע ויכוח ביניהם והמתלוננת מנעה מהנאשם לעזוב את המקום, והוא בתגובה תפס בזרועה שנחבלה והדף אותה ואת חתנה, שניסה לעזור. בית המשפט השלום בתל אביב גזר על הנאשם מאסר מותנה. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין נדחו.

18. עוד הגישה ב"כ נאשם לעונש את ת"פ (ראשל"צ) 15201-06-17 **מדינת ישראל נ' גלילי** (1.3.2021) שם הורשע נאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, לאחר שהרים משולחנו של המתלונן כפיס עץ הטיח אותו בפניו של המתלונן ולאחר מכן הטיח חפץ נוסף על הרצפה. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלונן חתך מדמם בפניו שנתפר וכן כאבי ראש, סחרחורת ובחילה. בית משפט קבע מתחם הנע בין שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות וענישה נלוות לאור כך שזה היה אירוע נקודתי, היעדר עבר פלילי, מצבו הבריאותי והנפשי, נטל אחריות ושיתף פעולה עם שירות המבחן.

19. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירה שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיה, ומנגד נוכח התנהגות המתלוננת בכללותה, כפי שהובאה בפני בית המשפט ותרמה לאירוע, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו, אולם עשה כן רק בשלבים מאוחרים של המשפט, לאחר שנשמעה פרשת התביעה והחלה שמיעת פרשת ההגנה. ויודגש, כי בפרשת התביעה העידה המתלוננת במשך שעות ארוכות ובהחלט ניכר היה כי המעמד קשה לה. לפיכך, הגם שיש ערך להודאתו המאוחרת של הנאשם במיוחד כמסר עבור המתלוננת, משקלה לקולה של ההודאה מוגבל, אף שלא לשווא ניהל הנאשם את משפטו.

21. עוד נתתי דעתי לנסיבותיה החריגות של המתלוננת, שהיא אישה מוחלשת, אם יחידנית ל-9 ילדים, הקטנה בהן פעוטה, בתו של הנאשם. הגם שניכר היה כי בעדותה לא רצתה המתלוננת ברעת הנאשם, לא אוכל לקבל את טענת הסניגורית ש"אין בליבה" על הנאשם. אדרבה, מצבה המורכב של המתלוננת כנפגעת מידי הנאשם, וכאם שבתה הקטינה נפלה קורבן למסכת עבירות מין של הנאשם במשך כשנה לרבות בתקופת דעסקינן, מדברים בעד עצמם. וכאמור, לא ניתן להתעלם ממערכת היחסים של המתלוננת עם הנאשם ורצונה העז בקשר עמו חרף התנגדותו.

22. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, לחובתו 5 הרשעות קודמות, מתוכן 3 עבירות בגין העדר מהשירות הצבאי; הרשעה משנת 2007 בגין עבירות רכוש וסמים בגין נדון לעונש מתון, והרשעה משנת 2013 בגין התפרצות, בגינה נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. לפיכך, עד הרשעתו האחרונה בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, עברו הפלילי של הנאשם לא היה מכביד. ואולם, הרשעתו האחרונה בגין 3 אישומים, שניים בעבירות מין בקטינות, לרבות בגין מסכת עבירות בתה הקטינה של המתלוננת, והשמדת ראיה - משנים את נסיבותיו של הנאשם לחומרה בהתייחס לעבריינותו כלפי נשים וקטינות, זאת הגם שטרם נגזר דינו שם.

23. בשים לב למכלול השיקולים לחומרה וקולה אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש הראשון של מתחם העונש, כך שיושת עליו עונש מאסר בפועל הולם ומרתיע.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים מהיום.
- ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננת בסך 3,000 ₪, וזאת ב- 5 תשלומים שווים החל מיום 1.2.2022, שיועברו למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

הדיסקים שהוגשו לתיק בית המשפט יוחזרו למאשימה לטיפול בהתאם לנהליה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, בנוכחות הנאשם שהובא באמצעות שב"ס, באת כוחו עו"ד מירב נוסבוים, ב"כ המאשימה עו"ד שלמה גרינבוים.